

חוק לתיקון פקודת זכות היוצרים (מס' 2), תשכ"ח-1968 *

הוספת סעיף 7א

1. אחרי סעיף 7 לפקודת זכות היוצרים יבוא:

7א. (א) לענין סעיף זה —

"שידור" — שידור רדיו ושידור טלוויזיה;

"שימוש אגב ביצירה" — שימוש ביצירה או בחלק ממנה שהוא טפל לגבי נושא השידור, כרקע, לצורך קישור, או לשם הדגמה או המחשה של נושא השידור.

(ב) לא יראו כהפרה של זכות היוצרים ביצירה:

(1) שימוש אגב ביצירה ספרותית דרמטית, מוסיקלית או

אמנותית שיש עליה זכות יוצרים, כדי להכלילה בשידור המיועד לבתי הספר במסגרת תכנית הלימודים;

(2) שידורה של יצירה שהשתמשו בה כאמור;

(3) הצגתה או השמעתה בציבור — של יצירה שהשתמשו

בה כאמור — בעיקר בפני תלמידים לצורך פעולות בית-הספר.

(ג) בעל זכות יוצרים ביצירה, שהשתמשו ביצירתו כאמור בסעיף

קטן (ב), יהיה זכאי בעד השימוש לתמלוג מאת המשדר בשיעור שנקבע בהסכם שביניהם, ובהעדר הסכם — בשיעור שתקבע ועדה בסעיף קטן (ד); ואולם רשאית הועדה שלא לחייב את המשדר בתשלום תמלוגים כלל, אם לדעתה היה השימוש ביצירה בלתי ניכר עד שאין בו כדי לפגוע בזכותו של היוצר לתמלוגים בעד שימוש ביצירתו.

(ד) שר המשפטים ימנה לענין סעיף קטן (ג) ועדה של שלושה

והם: שופט בית המשפט המחוזי שיהא יושב-ראש הועדה, ושני חברים שלפחות אחד מהם הוא נציג הציבור.

(ה) בבוא הועדה לקבוע תמלוגים לפי סעיף קטן (ג) תחן הזדמנות

נאותה לצדדים להשמיע טענותיהם ולהביא לפנייה ראיות במועדים, בדרך ובצורה שנקבעו בתקנות.

(ו) הועדה לא תדון בבקשת המשדר לקבוע תמלוגים לפי סעיף

קטן (ג) אלא אם הוא פנה תחילה בהצעת הסכם לארגון יציג של יוצרי יצירות מסוגה של היצירה הנדונה בועדה ולא הגיע אתו לכלל הסכם בדבר שיעור התמלוגים שיש לשלם.

(ז) הועדה תהיה מוסמכת —

(1) לדרוש כל עדות שבכתב או שבעל-פה אשר תראה בה

צורך;

(2) להזמין כל אדם לבוא לפניו להעיד או להגיש כל

מסמך שברשותו, לחקרו ולדרוש ממנו כל מסמך שברשותו;

(3) לכפות התייצבותו של אדם שלא ציית להזמנה ולא

הצטדק על כך בדרך המניחה את דעתה, לצוות עליו לשלם

* נתקבל בכנסת ביום כ"ו באדר תשכ"ח (26 במרס 1968); הצעת החוק ודבריו הסבר פורסמו בה"ח 690, תשכ"ו, עמ' 110.

1 חוקי א"י, כרך א', פרק כ"ה, עמ' 364; ס"ח תשי"ג, עמ' 38.

את כל ההוצאות שגרמה אי-ציותו להזמנה או כפיית הת-
ייצבותו וגם לקנוס אותו בסכום כסף עד שבעים וחמש לירות;
(4) לחייב עד להעיד בשבועה או בהן צדק בדרך הנהוגה
בבית-משפט;

(5) לקנוס בסכום כסף עד שבעים וחמש לירות אדם, שנדרש
להעיד בשבועה או בהן צדק או להגיש מסמך וסירב לעשות
כן ללא צידוק סביר; ובלבד שלא יידרש אדם להשיב על
שאלה שאין הוא חייב להשיב עליה בבית משפט ולא ייקנס
על סירובו להשיב עליה;

(6) לקבל כל ראייה שבכתב או שבעל-פה, אף אם אינה
קבילה במשפטים אזרחיים או פליליים;

(7) לפסוק לאדם שהוזמן לבוא לישיבת הועדה סכום כסף
שהוציא, לפי דעת הועדה, עקב בואו לישיבה;

(8) לצוות שישולם, עוד לפני מתן החלטה סופית בענין
הנדון, סכום התמלוגים שאינו שנוי במחלוקת, כולו או
מקצתו.

(ח) אין בהיתר השימוש ביצירה שבסעיף קטן (ב) כדי להתיר
שימוש בה בדרך ובצורה העלולה לפגוע בשמו הטוב של היוצר או בכבודו
כאמן או כיוצר.

(ט) שר המשפטים, בהתייעצות עם שר החינוך, ימנה ועדה אשר
תייעץ למשדר בכל הנוגע לשימוש אגב בזכות יוצרים לפי סעיף קטן (ב),
והיא רשאית גם לקבוע כללים לסוגי שימוש ביצירות שהם לדעתה שימושי
אגב; הועדה תהיה של חמישה ובהם שלושה נציגי ציבור לפחות מקרב
יוצרי סוג היצירות שבהן משתמשים שימוש אגב; אחד מהשלושה ישמש
כיושב ראש הועדה.

(י) הועדה שהוקמה לפי סעיף קטן (ט) תקבע בעצמה את סדרי
עבודתה ותהיה מוסמכת להזמין כל אדם לבוא לפנייה ולהתייעץ בכל אדם.
(יא) המלצות הועדה לפי סעיף קטן (ט) לא ישמשו לבית המשפט
או לוועדה שהוקמה לפי סעיף קטן (ד), כחומר ראייה בכל הליך המובא
לפניהם.

(יב) סעיף זה לא יחול על יצירות, או סוגים של שימושי אגב בהן,
שעליהן הוסכם בין הצדדים.

2. תקפו של חוק זה עד יום ה' בניסן תשל"א (31 במרס 1971).

חוק

יעקב ש' שפירא
שר המשפטים

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה